

Kasisi Kindertehuis

Nieuwsbrief, december 2002

Bericht van Zr. Mariola.

Beste vrienden,
Zambia is een waterrijk land. Tenminste dat was het tot een jaar geleden. Het Zambiaanse regenseizoen begint meestal in november en duurt dan tot maart of april. Zelfs onze vrienden in Europa zullen hebben gehoord dat Zambia sinds het laatste regenseizoen met een geweldige droogte te kampen heeft. In februari 2002 waren er slechts twee grote regenbuien en in me, de oogstmaand, was de oogst van de meeste niet-geïrrigeerde maïsvelden verdroogd. Een triest gezicht met ernstige gevolgen. Steeds meer Zambianen lijden aan ondervoeding. Jammer genoeg verbetert de situatie zich niet.

November, de eerste maand van het nieuwe regenseizoen bracht ons slechts twee regenbuien. Daarom hebben we het zaad voor de maïsoogst voor het komende jaar toen niet gezaaid. Sommige deden dat wel met als gevolg dat het al is mislukt want na die eerste buien heeft het 35 dagen niet meer geregend. De afgelopen paar dagen hadden we wel weer een drietal flinke buien en toen hebben we de maïs wel gezaaid in de hoop dat het opnieuw gaat regenen. Dankzij onze andere oogstproducten en de financiële ondersteuning door onze vrienden van over de hele wereld, had Kasisi Kindertehuis genoeg voedsel voor haar kinderen en haar medewerkers, maar we worden dagelijks geconfronteerd met de noden van de mensen in onze directe omgeving. Normaal komen de mensen 's morgens naar ons toe om etenswaren te ruilen voor tweedehandse kleren, maar nu komen ze alleen met honger bij ons, op zoek naar voedsel.

Water is een van de meest kostbare bronnen van de wereld. Zonder water kan de mensheid niet overleven. Zonder kinderen kan de mensheid evenmin overleven. Kinderen zijn even kostbaar en verfrissend als kleine waterdruppels. Sommige van die kostbare waterdruppels waren opgepikt van de straat of binnen gebracht in ons kindertehuis door

hun laatste familieleden. Met jullie hulp zorgen we elke dag voor hen.

We zullen jullie gedenken in al onze gebeden gedurende deze speciale Kersttijd.

Zuster Mariola.

Onze kinderen.

Welkom

Het Kasisi Kindertehuis heeft sinds de laatste nieuwsbrief 15 nieuwe kinderen opgenomen.

Een sociaal werker bracht twee zusjes van 7 en 12 jaar,

vluchtelingen uit Rwanda.

Een twaalfjarige jongen, Ngosa leefde vier jaar lang in de straten van Lusaka, liep uit zichzelf

naar Kasisi en woont nu in het huis voor de straatkinderen. Een ander nieuw straatkind, Musa lag in het ziekenhuis met een gebroken been en zei tegen de verpleegsters: "Of ik blijf bij jullie, of jullie brengen mij naar Kasisi, maar ik ga niet terug naar de straat". En het werd Kasisi... Niettemin, de meeste nieuwe kinderen waren baby's. Enkele van hen waren slechts een of twee weken oud toen ze werden opgenomen. Sommige van hen waren erg zwak.

R.I.P.

Het was een heel verdrietige maand voor Kasisi Kindertehuis. Wellicht verwacht u dat mensen er aan gewoon raken wanneer kinderen sterven, zeker in landen als Zambia, maar dat doen we nooit. Elk verlies doet pijn.

Verpleegster gevraagd.

Kasisi Kindertehuis vraagt met spoed de hulp van een vrijwillige verpleegster voor drie tot zes maanden, om heel nauw samen te werken met twee van de eigen verpleegsters. Kasisi biedt voedsel en onderdak. Als je meer inlichtingen wilt, neem dan alsjeblieft contact op met zuster Mariola: kasisi@zamnet.zm

Kasisi Kinderterhuis

Nieuwsbrief, december 2002

Elk kind verdient een leven. Alle kinderen die stierven waren baby's. De meeste van hen sterven aan HIV-gerelateerde ziektes.

Vaarwel....

Voor elk kind probeert het Kasisi Kinderterhuis een warm en liefdevolle familie te vinden, hetzij bij hun eigen uitgebreide familie of een foster (pleeggezin) familie. De afgelopen twee maanden hebben we vier kinderen kunnen uitzwaaien. Bernadette (3) ging naar een Zambiaanse familie met het vooruitzicht van adoptie, Adam (12), John (3) en Cecilia (3) gingen naar hun eigen uitgebreide familie, die nu voortaan voor hen zullen zorgen.

Algemeen nieuws.

Uitbreiding huis voor de straatkinderen.

In nauw overleg met alle andere zusters, heeft zuster Mariola besloten op korte termijn niet het huis voor de straatkinderen uit te breiden.

Voedsel gevraagd.

Kasisi kindertehuis heeft dringend behoefte aan voedsel, niet alleen voor haar eigen kinderen, maar ook om het uit te delen aan de mensen in grote nood aankloppen.

Op dit moment zijn er 24 jongens, en het zijn lieverdjes, laat staan heiligen. De 'huismoeders' die in het huis voor de straatkinderen werken hebben een moeilijke tijd gehad en een aantal van hen is ook weggegaan. Het is heel erg moeilijk om 'huismoeders' te vinden die met deze jongens om kunnen gaan. Een uitbreiding van dit huis zou op dit moment de zaken er niet gemakkelijker op maken.

Nieuwe voerbedekking in het kindertehuis.

„Hij kwam, hij zag, hij schonk“. Toen de Poolse ambassadeur vanuit Harare, mr. Jan Wielinski op bezoek kwam zag hij dat de vinyltegels die op de vloer lagen, loslieten. Hij schonk \$ 3.000 voor nieuwe keramische tegels. Dank U wel!!

Kerstvakantie en slechte voedselsituatie.

Omdat het schooljaar in Zambia altijd begint in januari, is de kerstvakantie de belangrijkste vakantie voor de kinderen. Gewoonlijk bezoeken kinderen van Kasisi in deze periode verwanten die ver weg wonen, zo dat ze kunnen leren en zien hoe de dingen gaan in de familie en op het platteland. Dit jaar zullen ze deze bezoeken echter niet kunnen brengen vanwege de slechte voedselsituatie in Zambia. De prijs van voedsel is dramatisch omhoog gegaan. 25 kilo maïsmeel, het belangrijkste voedsel van Zambia, bijvoorbeeld kost nu 39.000 Kwacha (is 8 US \$), terwijl de prijs in het afgelopen jaar normaal gesproken de helft daarvan was. Daar komt bij dat de Kwacha snel devalueert, zo dat alle prijzen stijgen. Als de regering het maïsmeel niet gaat subsidiëren is men bang dat het zelfs voor de gezinnen met een gemiddeld inkomen heel moeilijk zal gaan worden.

Alweer de honger.

Elke dag komen veel mensen naar Kasisi Kinderterhuis om wat voedsel te vinden: weduwen met kleine kinderen, oudere en blinden mensen, allemaal hongerig en zonder geld. Zuster Mariola geeft ze zout, suiker, maïs van haar eigen oogst en soms groenten als ze zelf genoeg hebben. Het kindertehuis heeft veel kool geplant en dat zal ook uitgedeeld worden.

Nieuws over individuele kinderen.

Towela

Towela (9) verkeert in kritieke toestand. Ze is een lange tijd ziek geweest. Ze ligt nu continu in bed en vanwege haar eenzijdige verlamming is ze niet in staat te praten. Een genereuze donor, Peter Weath heeft haar een miniatuur waterval gegeven, waar ze erg veel van houdt. Het geluid dat deze waterval maakt kalmeert haar. Towele weegt op dit moment slechts 8 kilo.

Timothy

Timothy (11) heeft een nieuwe operatie aan zijn hand ondergaan. Deze hand was vorig jaar

Kasisi Kindertehuis

Nieuwsbrief, december 2002

verbrand door toedoen van zijn oom. Timothy krijgt nu nog een operatie.

Charity

Charity (20) heeft bijna haar secretariële opleiding beëindigd aan het Evelyn Home College. Na haar eindexamen wil ze Kasisi Kindertehuis gaan helpen op de administratie.

Tresor

Tresor (15) bereidt zich voor op haar examen, niveau 9. We wensen haar veel succes.

Madalene

Magdalene (22), die economie studeert aan de Universiteit van Windhoek in Namibië, heeft het voor elkaar gekregen een vakantiebaan te krijgen bij de Verenigde Naties in Namibië. Ze is er heel erg blij mee.

Nelly

Drie keer per week gaat Nelly (9) naar een school voor speciaal onderwijs in Lusaka en drie keer per week krijgt ze van twee onderwijzers les op de Basisschool van Kasisi. Ze boekt grote vooruitgang. Nelly heeft in februari een hersenoperatie gehad.

Geslaagden voor niveau 7

Rachel, Leia en Nancy (14/15 jaar) zijn geslaagd voor hun examen op niveau 7. Gefeliciteerd.

Hulp gevraagd.
Vrijwilligers die een paar uur per week willen spelen met de kinderen.

Plannen

Renovatie van de oude keuken.

Er zijn veel nieuwe kinderen die erg ziek zijn. Het is beleid van het kindertehuis om nooit een kind een plaatsje te weigeren, hoe jong of ziek ze ook mogen zijn. Tot nu toe kon Kasisi elk kind opnemen dat gebracht werd, maar het kindergedeelte kampt met ruimtegebrek, speciaal voor de baby's. Om daaraan iets te doen, krijgt het kindergedeelte meer ruimte door de oude keuken te renoveren. Dat is mogelijk geworden door de ingebruikname van de nieuwe keuken.

Nieuwe huizen voor de medewerkers.

Onze burens, de Paters Jezuïeten hebben beloofd grond ter beschikking te stellen zodat Kasisi daar nieuwe huizen kan bouwen voor de medewerkers. De bouw daarvan kan alleen starten als er genoeg middelen beschikbaar zijn.

Woont u in Europa??

Als u in Europa woont zijn er twee mogelijkheden om Kasisi Kindertehuis te ondersteunen. In de eerste plaats kunt u een van de kinderen financieel adopteren. U ondersteunt hem of haar dan niet alleen met geld, maar ook met brieven, liefde en aandacht. Het is net als het Foster Parents Plan, maar dan beter.

In de tweede plaats kunt u donateur worden van de Nederlandse Stichting Kasisi. Een van de doelstellingen van deze stichting is het aanboren van een regelmatige geldbron. De Zambiaanse regering betaalt Kasisi ongeveer \$ 3,50 per dag voor alle kinderen en medewerkers samen, terwijl er minstens \$ 150,00 per dag nodig is. Structurele ondersteuning zal dan ook erg goed zijn. De stichting is gevestigd in Heino, Nederland. Het adres is:

**De Hoge Kampen 11,
8141 VI Heino
(+31) 572392530.**

Meer informatie is te krijgen op www.kasisi.nl

Kasisi Kinderterhuis

Nieuwsbrief, december 2002

Een portret van.....

Musa

Musa zegt dat hij vijftien jaar oud is, maar volgens Zr. Mariola is hij twaalf. Welnu, hij weet het niet helemaal zeker, geeft Musa toe. Musa's vader stierf in 1990 en zijn moeder in 2001. Hij bleef achter met twee zusters, een oudere en een jongere. Musa kent niet hun exacte leeftijd, want hij heeft ze niet meer gezien sinds de begrafenis van zijn moeder. Gewoonlijk worden zezen in Zambia verzorgd door hun eigen uitgebreide familie. Jammer genoeg heeft Musa maar één oom, bij wie hij niet kon blijven. Daarom eindigde hij op de straten van Lusaka samen met andere straatkinderen. Zij verzamelen zich meestal bij de verkeerslichten op Cairo Road, tegenover het postkantoor. Hij sliep in gangen en steegjes gedurende twee jaar. Als hij honger had ging hij bedelen bij de restaurants langs de straat. Als hij ziek was, had hij de mogelijkheid een kliniek te bezoeken. Zo nu en dan bezocht hij de Zusters in Kamwala, "daar leerde ik bidden" zegt hij. Ongeveer een jaar geleden werd hij geschept door een auto toen hij de straat overstak. Zijn been was gebroken en hij werd naar de UTH (academisch ziekenhuis in Lusaka) gebracht. Hij wijst de plek aan waar zijn been was gebroken. Volgens Musa heeft hij meer dan een jaar in het ziekenhuis gelegen en hij heeft al die tijd geen enkel bezoek gehad. Hij schijnt tegen de verpleegsters te hebben gezegd: "Of ik blijf bij jullie, of jullie brengen mij naar Kasisi, maar ik ga niet terug naar de straat". Dank aan

Margaret Andrews en haar vriendin Helen, die hem naar Kasisi brachten.

Musa zegt nu dat hij nooit weer naar de straat zal terug keren. "Het is niet prettig om steeds om voedsel te moeten vragen", zegt hij. "Sommige mensen jagen ons weg. Ik werd geslagen door de grotere jongens en er werd veel gevochten. Ik ben niet sterk. Hier in Kasisi heb ik alles wat ik nodig heb. Voedsel, een plek om te slapen en de Zusters zorgen voor ons. En wij bidden". Trots toont hij de rozenkrans die hij openlijk draagt. "Ik kreeg deze van Lazarus". Lazarus is een van zijn vrienden in Kasisi. "Cosmas is mijn vriend, we slapen in dezelfde kamer".

Ik vraag Musa of hij toekomstdromen heeft. Hij is een poosje stil en zegt dan: "Ik zou graag dokter willen worden, zodat ik andere mensen kan helpen., Maar eerst wil ik dat mijn ene been weer net zo lang en recht wordt als mijn andere. Soms doet het pijn. Felix (een van de andere straatkinderen, AE) plaagt mij met mijn been en hij spot met mij".

Als zijn ouders nog hadden geleefd, was hij zeker naar school gegaan, maar nu verliet hij deze na niveau 3 en daarom spreekt hij weinig Engels. In januari 2003 wil Musa weer naar school en daar kijkt hij naar uit. In de tussentijd leert Zr. Theresa hem het alfabet en ook hoe hij moet schrijven.

Mijn laatste vraag is wat hij het liefst van alles zou willen hebben. Zijn antwoord met een brede grijns: "Ik zou graag een auto willen hebben".

Angelique Elsinga.

Financiële adoptie.

Mevrouw Marzena Niewinska uit Polen heeft eindelijk Chabu geadopteerd. Chabu is een achtjarig meisje dat al op niveau 4 zit. Ja ze is heel flink. Chabu is tijdens de schoolvakantie uitgenodigd in Polen. Ze woont nu al een jaar in Kasisi. Als u een van onze kinderen financieel wilt adopteren, neem dan contact op met Zr. Mariola: kasisi@zamnet.zm

Vrijwilligers

Mr. Katsura

Mr. Katsura zorgt voor de straatkinderen en organi-seert diverse activiteiten voor hen.

Kasisi Kindertehuis

Nieuwsbrief, december 2002

Bijvoorbeeld neemt hij iedereen zo nu en dan mee naar het zwembad bij Jica, de Japanse Internationale Vrijwilligers Service.

Andere vrijwilligers.

In november waren twee andere vrijwilligers in Kasisi, namelijk Albert en Janine uit Engeland. Ze bleven een week. De aangekondigde komst van Emily is uitgesteld tot volgend jaar.

Sponsoren en hulp

Tot slot worden veel sponsoren en hulpverleners bedankt. We zullen ze hier niet allemaal noemen, maar gewoon vaststellen dat het er veel zijn uit o.a. Engeland, Polen, Italië, Verenigde Staten, Nederland. De hulp bestond uit geld en goederen.

Colophon

Kasisi Orphanage
P.O. Box 33441 Lusaka
Zambia
Tel/fax +(260) 1 23 05 85
of 096-759121
E-mail kasisi@zamnet.zm
Web www.kasisi.org
www.kasisi.nl

Tekst: Anne Schram
Lay Out: Anne Schram
Vertaling: Stichting Kasisi